Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 18. decembra 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priemyselná politika – Postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti – Smernica (EÚ) 2015/1535 – Pojem ‚technický predpis‘ – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca povinnosť poskytnúť zdrojový kód softvéru registrovaného v databáze daňovej správy orgánu povereného posudzovaním zhody s daňovými technickými požiadavkami – Článok 34 ZFEÚ – Opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu – Zásada proporcionality“

Vo veci C-353/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd pre obvod Riga, Lotyšsko) z 13. mája 2024 a doručený Súdnemu dvoru 15. mája 2024, ktorý súvisí s konaním:

SIA „EUROPARK LATVIA“,

SKIDATA GmbH

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

za účasti:

SIA „19 points“,

SIA „Ernst & Young Baltic“,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory F. Schalin, sudcovia M. Gavalec (spravodajca) a Z. Csehi,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: lotyština.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– SIA „EUROPARK LATVIA“, v zastúpení: S. Petrovičs, advokāts,

– SKIDATA GmbH, v zastúpení: R. Gasūns, jurists,

– lotyšská vláda, v zastúpení: J. Davidoviča a K. Pommere, splnomocnené zástupkyne,

– česká vláda, v zastúpení: A. Edelmannová, M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Escobar Gomez, L. Malferrari a I. Naglis, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 bodu 11 a článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 37), zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 (Ú. v. EÚ L 316, 2012, s. 12) (ďalej len „smernica 98/34“), ako aj článku 34 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami SIA „EUROPARK LATVIA“ (ďalej len „Europark“) a SKIDATA GmbH (ďalej len „Skidata“) na jednej strane a Valsts ieņēmumu dienests (Štátna daňová správa, Lotyšsko) na druhej strane vo veci rozhodnutia tejto poslednej uvedenej daňovej správy, ktorým zo svojej databázy vylúčila automatické platobné zariadenia vyrobené spoločnosťou Skidata.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 98/34

3 Článok 1 smernice 98/34 stanovoval:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1. ‚výrobok‘ je každý priemyselne vyrobený výrobok a každý poľnohospodársky výrobok vrátane rybích výrobkov;

…

3. ‚technická špecifikácia' je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

   …

4. ‚iné požiadavky' sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*];

5. ‚pravidlá vzťahujúce sa na služby [pravidlá o službách – *neoficiálny preklad*]' sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle bodu 2, najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa [s výnimkou pravidiel netýkajúcich sa – *neoficiálny preklad*] špecificky služieb tak, ako sú definované v tomto bode.

…

11. ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja [uvedenia na trh – *neoficiálny preklad*], poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*] alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

    Medzi *de facto* technické predpisy patria:

    – zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členského štátu, ktoré sa vzťahujú buď na technické špecifikácie alebo iné požiadavky, alebo predpisy o službách, alebo na profesijné pravidlá alebo pravidlá správnej praxe, ktoré obratom odkazujú na technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách a zosúladenie s nimi tvorí predpoklad súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z týchto zákonov, predpisov alebo správnych opatrení,

    – nezáväzné dohody, kde je jednou zo zmluvných strán verejný orgán, a ktoré vo všeobecnom záujme zabezpečujú súlad s technickými špecifikáciami a inými požiadavkami alebo pravidlami o službách, s výnimkou špecifikácií vzťahujúcich sa na ponukové konania verejného obstarávania,

    – technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, súvisiace s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním súladu s takýmito technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách; nepatria sem technické špecifikácie ani iné požiadavky alebo pravidlá o službách, ktoré súvisia s vnútroštátnymi systémami sociálneho zabezpečenia.

Patria sem technické predpisy, ukladané orgánmi určenými členskými štátmi a nachádzajúcimi sa na zozname, ktorý vypracuje do 5. augusta 1999 [Európska k]omisia v rámci výboru uvedeného v článku 5.

Rovnaký postup sa použije aj pre aktualizáciu tohto zoznamu.

12. ‚návrh technického predpisu' je znenie technickej špecifikácie, alebo inej požiadavky alebo pravidla o službách, vrátane administratívnych opatrení formulovaných s cieľom vydania alebo dosiahnutia vydania návrhu technického predpisu ako technického predpisu, pričom znenie je v štádiu prípravy a je v ňom ešte možné vykonať podstatné zmeny.

…"

4 Článok 8 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovoval:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov; okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos [prebratie – *neoficiálny preklad*] medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme. Členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu."

Smernica (EÚ) 2015/1535

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1), od 7. októbra 2015 zrušila a nahradila smernicu 98/34.

6 Článok 1 ods. 1 smernice 2015/1535 stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) ‚výrobok' je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok vrátane rybích výrobkov;

…

c) ‚technická špecifikácia' je špecifikácia obsiahnutá v dokumente stanovujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť alebo rozmery vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

…

d) ‚iné požiadavky' sú požiadavky iné ako technická špecifikácia, ktoré sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ktoré ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako napríklad podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*];

e) ‚pravidlá vzťahujúce sa na služby [pravidlá o službách – *neoficiálny preklad*]' sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle písmena b), najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa [s výnimkou všetkých pravidiel netýkajúcich sa – *neoficiálny preklad*] špecificky služieb tak, ako sú vymedzené v uvedenom písmene.

…

f) ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja [uvedenia na trh – *neoficiálny preklad*], poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa služby alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de jure* alebo *de facto* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 7, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*] alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby.

Medzi *de facto* technické predpisy patria:

i) zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členského štátu, ktoré odkazujú buď na technické špecifikácie alebo na iné požiadavky, alebo pravidlá o službách, alebo na profesijné pravidlá alebo pravidlá správnej praxe, ktoré obratom odkazujú na technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, dodržiavanie ktorých tvorí predpoklad súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z týchto zákonov, predpisov alebo správnych opatrení;

ii) nezáväzné dohody, kde je jednou zo zmluvných strán orgán verejnej moci, a ktoré vo všeobecnom záujme zabezpečujú súlad s technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách, s výnimkou špecifikácií vzťahujúcich sa na ponukové konania verejného obstarávania;

iii) technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, súvisiace s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním súladu s takýmito technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách; nepatria sem technické špecifikácie ani iné požiadavky alebo pravidlá o službách, ktoré súvisia s vnútroštátnymi systémami sociálneho zabezpečenia.

Patria sem technické predpisy, ukladané orgánmi určenými členskými štátmi a nachádzajúcimi sa v zozname, ktorý je vypracovaný a aktualizovaný, ak je to potrebné, Komisiou v rámci výboru uvedeného v článku 2.

Rovnaký postup sa použije aj pre aktualizáciu tohto zoznamu.

g) ‚návrhu technického predpisu' je znenie technickej špecifikácie, alebo inej požiadavky alebo pravidla o službách, vrátane administratívnych opatrení formulovaných s cieľom vydania alebo dosiahnutia vydania návrhu technického predpisu ako technického predpisu, pričom znenie je v štádiu prípravy a je v ňom ešte možné vykonať podstatné zmeny.

…“

7 Článok 5 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 7, všetky návrhy technických predpisov okrem tých prípadov, keď ide len o prevzatie úplného textu medzinárodnej alebo európskej normy, pričom v takomto prípade postačí informácia o príslušnej norme; členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je prijatie takéhoto technického predpisu potrebné, keď tieto dôvody nebudú zjavné už z návrhu technického predpisu.“

Lotyšské právo

Zákon o daniach a poplatkoch

8 Článok 28^{1} ods. 4^{1} Likums Par nodokļiem un nodevām (zákon o daniach a poplatkoch) stanovuje:

„Daňovníci môžu používať elektronické prístroje a zariadenia, ktoré spĺňajú technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb a ktoré boli podrobené overovaniu zhody. Údržbu elektronických prístrojov a zariadení môže vykonávať poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, ktorý bol podrobený overovaniu zhody v súlade s právnymi predpismi.“

Nariadenie o používaní

9 Článok 121^{4} bod 4 Ministru kabineta noteikumi Nr. 96 „Nodokļu un citu maksājumureģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība“ (nariadenie Rady ministrov č. 96 o podmienkach používania elektronických prístrojov a zariadení na registráciu daní a iných platieb) z 11. februára 2014 (ďalej len „nariadenie o používaní“) stanovuje:

„Na účely uskutočnenia overovania zhody modelov registračných pokladní, hybridných registračných pokladní, pokladničných systémov a špecializovaných prístrojov a zariadení, ako aj ich zmien a softvérových verzií poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby predloží orgánu technickú dokumentáciu v jazyku výrobcu, pričom pripojí úradný preklad do štátneho jazyka. Technická dokumentácia zahŕňa: zdrojový kód (počítačové príkazy čitateľné pre človeka, ktoré napísal programátor) a strojový kód (súbor symbolov, ktorým rozumie počítač, na vykonávanie programu zostaveného programátorom) registrovaného softvéru a modulu fiškálnej pamäte.“

10 Článok 121^{5} tohto nariadenia o používaní stanovuje:

„V lehote šiestich mesiacov od doručenia dokumentov uvedených v článku 121^{4} tohto nariadenia orgán poverený overovaním zhody zašle poskytovateľovi služieb týkajúcich sa údržby osvedčenie o zhode modelu, typu alebo verzie registračnej pokladne, hybridnej registračnej pokladne, pokladničného systému, špecializovaného prístroja alebo zariadenia s technickými požiadavkami uplatniteľnými na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb, alebo mu oznámi, že nevydá také osvedčenie o zhode, pričom túto informáciu poskytne aj Štátnej daňovej správe.“

11 Podľa článku 129[4] bodu 6 uvedeného nariadenia o používaní:

„Pri registrácii modelu alebo zmeny registračnej pokladne, hybridnej registračnej pokladne, pokladničného systému, špecializovaného prístroja alebo zariadenia, ktorého údržbu vykonáva poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, do jednotnej databázy (registra) Štátnej daňovej správy tento poskytovateľ – či už výrobca prístroja alebo zariadenia, alebo splnomocnený zástupca výrobcu – poskytne v lehote 24 hodín zdrojový kód registrovaného softvéru Štátnej daňovej správe, pokiaľ ho o to požiada.“

12 Článok 129[17] ods. 1 bod 1.2.2 nariadenia o používaní stanovuje:

„Daňová správa vylúči zo svojej jednotnej databázy (registra): registračné pokladne, hybridné registračné pokladne, pokladničné systémy, špecializované prístroje a zariadenia zaregistrované na meno ich používateľa, [ak] nie sú splnené podmienky stanovené v právnych predpisoch upravujúcich technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb. Daňová správa informuje používateľa v lehote 15 pracovných dní o vylúčení z jednotnej databázy (registra).“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Europark je lotyšská obchodná spoločnosť, ktorá poskytuje parkovacie služby v oblasti dopravy. Skidata je rakúska obchodná spoločnosť, ktorá v Rakúsku vyrába automatické platobné zariadenia a vyváža ich do 25 členských štátov vrátane Lotyšska.

14 V dňoch 30. júna a 27. novembra 2015 Europark kúpila od spoločnosti Skidata osem automatických platobných zariadení, ktoré v období od 8. októbra do 30. decembra 2015 vnútroštátna daňová správa ako také zaregistrovala vo svojej databáze.

15 Listom zo 16. mája 2022, SIA „Ernst & Young Baltic“, orgán poverený overovaním zhody pokladní a automatických platobných zariadení s daňovými technickými požiadavkami, informoval vnútroštátnu daňovú správu, že odmietol vydať osvedčenie o zhode pre týchto osem zariadení z dôvodu, že spoločnosť SIA „19 points“, poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, mu neoznámila údaje stanovené v článku 121[4] bode 4 nariadenia o používaní, teda zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru uvedených zariadení.

16 V dôsledku toho ich táto daňová správa rozhodnutím z 2. septembra 2022 vylúčila zo svojej databázy.

17 Europark a Skidata teda podali žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia na Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd pre obvod Riga, Lotyšsko), teda na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Tvrdili, že nariadenie o používaní ukladá povinnosť oznámiť zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru a predstavuje technickú požiadavku, ktorá mala byť oznámená Komisii v súlade s požiadavkami smernice 2015/1535.

18 Okrem toho uvádzajú, že Europark ako nadobúdateľ práva na používanie softvéru nemôže legálne získať a sprístupniť zdrojový kód softvéru z vlastnej iniciatívy bez súhlasu jeho výrobcu, teda spoločnosti Skidata, keďže tento kód patrí tomuto výrobcovi a vzťahuje sa naň obchodné tajomstvo. Povinnosť poskytnúť zdrojový kód by tak neprimerane zasiahla do práva duševného vlastníctva výrobcu.

19 V prvom rade v tomto kontexte vnútroštátny súd uvádza, že automatické platobné zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, sú „výrobkom“ v zmysle článku 1 bodu 1 smernice 98/34. Preto sa pýta, či povinnosť poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru týchto automatických platobných zariadení spadá pod pojem „technický predpis“ v zmysle článku 1 bodu 11 tejto smernice, ktorý rozlišoval štyri kategórie opatrení. V prípade kladnej odpovede sa pýta na kategóriu, do ktorej by sa takáto povinnosť mala zaradiť.

20 Podľa vnútroštátneho súdu by táto povinnosť mohla patriť do troch z týchto kategórií, a teda by mohla byť kvalifikovaná buď ako „technická špecifikácia“ v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34, alebo ako „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 bodu 4 tejto smernice, alebo aj ako pravidlá, ktoré „zakazujú výrobu, dovoz, [uvedenie na trh] alebo používanie výrobku“, v zmysle článku 1 bodu 11 uvedenej smernice.

21 V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta, či povinnosť poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru orgánu poverenému overovaním zhody možno považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu v zmysle článku 34 ZFEÚ.

22 Domnieva sa, že táto povinnosť sleduje legitímny cieľ, keďže umožňuje daňovej správe uistiť sa o presnosti registrácií a vyhnúť sa tomu, aby bola porušovaná povinnosť registrovania platieb alebo platenia daní. Kladie si však otázku, či je takáto povinnosť nevyhnutná na dosiahnutie tohto cieľa. Zdôrazňuje totiž, že Skidata poskytuje v iných členských štátoch na účely vykonania predmetných overení aplikačné programovacie rozhranie automatických zariadení, o aké ide vo veci samej, umožňujúce orgánu poverenému overovaním zhody s daňovými požiadavkami získať všetky potrebné informácie o platbách. Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že Skidata tiež súhlasila s tým, že poskytne časť zdrojového kódu týkajúcu sa registrácie platieb a daní na účely overenia zhody. Orgán poverený overovaním zhody, o ktorý ide vo veci samej, však tento návrh neschválil a naďalej vyžaduje poskytnutie úplného zdrojového kódu.

23 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že hoci povinnosť stanovená vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, nezakazuje uvádzanie automatických platobných zariadení na lotyšský trh, ukladá výrobcovi týchto zariadení dvojitú povinnosť, keďže tieto zariadenia musia byť v súlade s pravidlami krajiny výroby, ako aj s pravidlami krajiny uvádzania na trh. Podľa vnútroštátneho súdu by preto takáto povinnosť mohla sťažiť a predražiť dovoz týchto zariadení, čím by mohla odradiť dotknuté subjekty od ich uvádzania na trh v Lotyšsku.

24 Za týchto podmienok Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd pre obvod Riga) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 1 bod 11 smernice 98/34 vykladať v tom zmysle, že pod pojem ‚technické predpisy‘, ktorých návrhy sa musia v súlade s článkom 8 ods. 1 uvedenej smernice oznámiť Komisii, možno zahrnúť právny predpis, na základe ktorého je poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby povinný dodať orgánu poverenému overovaním zhody zdrojový kód registrovaného softvéru a modulu fiškálnej pamäte?

2. Má sa článok 34 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že požiadavku dodať orgánu poverenému overovaním zhody zdrojový kód registrovaného softvéru možno považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu?

3. V prípade, ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku kladná, možno považovať uvedené opatrenie za primerané vo vzťahu k efektívnosti daňových kontrol?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

25 Na úvod treba pripomenúť, ako vyplýva z článkov 10 a 11 smernice 2015/1535, že smernica 98/34 bola zrušená s účinnosťou od 7. októbra 2015, keď nadobudla účinnosť smernica 2015/1535. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Europark nadobudla niektoré z predmetných automatických platobných zariadení 30. júna 2015, zatiaľ čo ostatné boli nadobudnuté po 7. októbri 2015. Osem dotknutých zariadení bolo zaregistrovaných v databáze vnútroštátnej daňovej správy, a následne z nej boli po tomto dátume vylúčené. Z toho vyplýva, že na skutkové okolnosti vo veci samej sú z hľadiska *ratione temporis* uplatniteľné tak ustanovenia smernice 98/34, ako aj ustanovenia smernice 2015/1535.

26 Keďže však ustanovenia týchto smerníc, ktoré sú relevantné pre vec samu, majú porovnateľné znenie, treba sa obmedziť na ustanovenia smernice 2015/1535.

27 Okrem toho treba uviesť, že vnútroštátny súd požiadal svojou prvou otázkou Súdny dvor o výklad článku 1 bodu 11 smernice 98/34 v spojení s jej článkom 8 ods. 1, podľa ktorého členské štáty okamžite oznámia Komisii všetky návrhy „technických predpisov“ v zmysle článku 1 bodu 11 tejto smernice. V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako tiež uviedol tento vnútroštátny súd, že podľa ustálenej judikatúry nedodržanie povinnosti členského štátu vopred oznámiť takýto návrh má za následok neuplatniteľnosť dotknutého „technického predpisu“ voči jednotlivcom (rozsudok z 3. decembra 2020, Star Taxi App, C-62/19, EU:C:2020:980, bod 57 a citovaná judikatúra).

28 Treba teda konštatovať, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá poskytovateľovi služieb poverenému údržbou automatických platobných zariadení povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody týchto zariadení zdrojový kód registrovaného softvéru týchto zariadení, predstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto ustanovenia, na ktorý sa možno odvolávať voči jednotlivcom len vtedy, ak bol príslušný návrh právneho predpisu vopred oznámený Komisii v súlade s článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom smernice 2015/1535.

29 Treba pripomenúť, že článok 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 rozlišuje štyri kategórie opatrení, ktoré možno považovať za „technické predpisy“ v zmysle tejto smernice, a to po prvé „technické špecifikácie“, po druhé „ďalšie požiadavky“, po tretie „pravidlá o službách“ a po štvrté „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov…, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, [uvedenie na trh] alebo používanie výrobku“. Prvé tri kategórie opatrení sú definované v písmenách c) až e) tohto článku 1 ods. 1.

30 Na účely odpovede na položenú otázku treba teda preskúmať, či povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody zdrojový kód registrovaného softvéru v automatických platobných zariadeniach, ako je povinnosť stanovená v nariadení o používaní, patrí do jednej z týchto štyroch kategórií technických predpisov.

31 V prvom rade treba spresniť, že otázky vnútroštátneho súdu sa netýkajú služieb informačnej spoločnosti, teda služieb poskytovaných na diaľku, elektronicky a na základe individuálnej žiadosti príjemcu, ale špecifických výrobkov a ich používania, v prejednávanej veci automatických platobných zariadení. Preto nie je potrebné skúmať, či takáto povinnosť patrí do kategórie „[pravidlá o službách]“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. e) smernice 2015/1535.

32 V druhom rade treba overiť, či táto povinnosť môže patriť do kategórie „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov…, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, [uvedenie na trh] alebo používanie výrobku“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535.

33 Aj keď v prejednávanej veci neposkytnutie zdrojového kódu registrovaného softvéru automatických platobných zariadení orgánu poverenému overovaním zhody vedie k nemožnosti používať tieto zariadenia na registráciu transakcií a platieb, nariadenie o používaní, o ktoré ide vo veci samej, nezakazuje výrobu, dovoz, uvedenie na trh alebo používanie takýchto zariadení.

34 V dôsledku toho povinnosť poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru stanovená v nariadení o používaní, o ktoré ide vo veci samej, nemôže patriť do kategórie „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov…, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, [uvedenie na trh] alebo používanie výrobku“, v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535.

35 V treťom rade, pokiaľ ide o otázku, či sa na túto povinnosť vzťahuje pojem „technická špecifikácia“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535, treba pripomenúť, že tento pojem odkazuje na špecifikácie uvedené v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok, ako sú okrem iného postupy posudzovania zhody.

36 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora pojem „technická špecifikácia“ predpokladá, že vnútroštátne opatrenie nevyhnutne odkazuje na samotný výrobok alebo jeho obal, a teda určuje niektorý z predpísaných znakov výrobku (rozsudok z 24. novembra 2022, Belplant, C-658/21, EU:C:2022:925, bod 24 a citovaná judikatúra).

37 Súdny dvor tiež rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje uvádzanie výrobku na trh predchádzajúcim povolením, sa musí kvalifikovať ako „technický predpis“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. januára 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, bod 46 a citovanú judikatúru).

38 Vo veci samej povinnosť uložená poskytovateľovi služieb údržby článkom 121^4 bodom 4 nariadenia o používaní, a to poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody dotknutých výrobkov technickú dokumentáciu týkajúcu sa týchto výrobkov, ktorá musí obsahovať zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru, odkazuje na výrobky ako také. Konkrétne vnútroštátna právna úprava uvádza, že zdrojový kód obsahuje počítačové príkazy čitateľné pre človeka, ktoré napísal programátor, a že strojový kód obsahuje súbor symbolov, ktorým rozumie počítač, na vykonávanie programu. Okrem toho táto právna úprava spresňuje, že uvedená dokumentácia musí byť poskytnutá v jazyku výrobcu, pričom sa k nej pripojí úradný preklad do štátneho jazyka. Preto treba uviesť, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, odkazuje na výrobok ako taký a ukladá poskytovateľom služieb údržby povinnosť poskytnúť technickú dokumentáciu obsahujúcu okrem iného zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru, ktoré sa majú považovať za požadované a špecifické charakteristiky pre všetky predajné automaty, pretože ich nie je možné vyžadovať od výrobkov, ktoré nemajú zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru.

39 Okrem toho povinnosť oznámiť zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru je požiadavkou, ktorá sa vzťahuje na automatické platobné zariadenia v rámci postupu posudzovania ich zhody s daňovými požiadavkami. V tejto súvislosti musia byť tieto kódy overené počas overovania zhody orgánom povereným overovaním zhody. V prípade, že k oznámeniu nedôjde, nemôžu automatické platobné zariadenia získať osvedčenie o zhode potrebné na ich registráciu do

jednotnej databázy vnútroštátnej daňovej správy, čo v zásade bráni ich uvedeniu na trh v Lotyšsku. Napokon treba zdôrazniť, že pravidlá a požiadavky postupu posudzovania zhody sú stanovené v nariadení o používaní, ktoré nebolo oznámené Komisii, v súlade s článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom smernice 2015/1535.

40 V dôsledku toho vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá poskytovateľovi služieb poverenému údržbou automatických platobných zariadení povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody týchto zariadení technickú dokumentáciu, ktorá obsahuje najmä zdrojový kód registrovaného softvéru, patrí pod pojem „technická špecifikácia“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535, a teda predstavuje „technický predpis“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) tejto smernice.

41 Vo štvrtom a poslednom rade treba posúdiť, či povinnosť poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru možno kvalifikovať ako „technický predpis“ z dôvodu jej zaradenia do kategórie „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. d) smernice 2015/1535. Na základe tohto ustanovenia sa tento pojem vzťahuje na všetky požiadavky iné ako technická špecifikácia, ktoré sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ktoré ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako sú napríklad podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho uvedenie na trh.

42 Treba konštatovať, že vzhľadom na to, že táto povinnosť spadá pod pojem „technická špecifikácia“, ako bolo konštatované v bode 40 vyššie, nemôže byť kvalifikovaná ako „iné požiadavky“. V súlade s definíciou tohto pojmu uvedenou v predchádzajúcom bode sa totiž tento pojem nevzťahuje na „technické špecifikácie“.

43 Pre úplnosť však treba spresniť, že Súdny dvor rozhodol, že na to, aby sa dotknuté vnútroštátne opatrenia mohli kvalifikovať ako „iné požiadavky“, musia predstavovať „podmienky“, ktoré môžu mať významný vplyv na zloženie, povahu dotknutého výrobku alebo na jeho uvedenie na trh (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2023, Vapo Atlantic, C-604/21, EU:C:2023:175, bod 39, ako aj citovanú judikatúru).

44 V prejednávanej veci treba uviesť, že vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá poskytovateľom služieb povereným údržbou automatických platobných zariadení povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody týchto zariadení zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru uvedených zariadení, s cieľom získať osvedčenie o zhode potrebné na registráciu uvedených zariadení v jedinej databáze vnútroštátnej daňovej správy, môže ovplyvniť uvedenie týchto zariadení na trh. Nesplnenie tejto povinnosti totiž môže mať významný vplyv na uvedenie automatických platobných zariadení na trh, keďže hospodárske subjekty nie sú podnietené získať ich a tieto zariadenia v skutočnosti nemôžu byť používané v súlade s účelom, na ktorý sú určené. Okrem toho treba pripomenúť, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že povinnosť poskytnúť zdrojový a strojový kód registrovaného softvéru, o ktorý ide vo veci samej, nemá za cieľ chrániť spotrebiteľov alebo životné prostredie, ale umožňuje štátu dohliadať na dodržiavanie povinností podať daňové priznanie a zabezpečiť kontrolu platby daní.

45 Vnútroštátnu právnu úpravu, o akú ide vo veci samej, preto nemožno považovať za „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. d) smernice 2015/1535.

46 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá poskytovateľovi služieb poverenému údržbou automatických platobných zariadení povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody týchto zariadení zdrojový kód registrovaného softvéru týchto zariadení, predstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto ustanovenia, na ktorý sa možno odvolávať voči jednotlivcom len vtedy, ak bol príslušný návrh právnej úpravy vopred oznámený Komisii v súlade s článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom tejto smernice.

O druhej a tretej otázke

47 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 1 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá poskytovateľovi služieb poverenému údržbou automatických platobných zariadení povinnosť poskytnúť orgánu poverenému overovaním zhody týchto zariadení zdrojový kód registrovaného softvéru týchto zariadení, predstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto ustanovenia, na ktorý sa možno odvolávať voči jednotlivcom len vtedy, ak bol príslušný návrh právnej úpravy vopred oznámený Európskej komisii v súlade s článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom tejto smernice.

Podpisy